

Nr 714.

Av fru **Eriksson** i Stockholm, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 212, angående reformering av läkarutbildningen.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 212 har vid omorganisationen av läkarutbildningen föreslagits en relativt liten höjning av antalet årligen intagna studenter vid läkarhögskolorna. En ytterligare höjning med 30 platser väntas vid Göteborgs medicinska högskola, och därefter utlovas en utredning om tillgången på kliniska utbildningsmöjligheter och en översyn av det totala utbildningsbehovet.

Trots det årliga intaget de senaste fem åren på något mer än 300 studenter har det varit långt flera sökande, som varit villiga att underkasta sig den långa utbildningen. Inför den dokumenterade bristen på läkare, trots tillskottet av utländsk arbetskraft, är det absurt att behöva avvisa arbetsvillig, väl begåvad svensk ungdom, därför att det saknas utbildningsplatser. Läkarbehovet kommer inte att minska. Tvärtom ökas det genom sjukförsäkringen, ökat behov av sinnessjukvård, ökad förebyggande hälsovård, modern socialpolitik, som räknar med läkare för både åldringar och understödstagare på annat sätt än tidigare.

Det förefaller därför onödigt att såsom propositionen meddelar vänta med en planering för en utökning av den kliniska utbildningen förlagd till landsortslasarett. Det förefaller också rimligt att räkna med behovet av en ny fullständig läkarhögskola med även de teoretiska disciplinerna. En utökning ger under alla förhållanden lättnad i läkarbristen, där den nu är mest kännbar; därför blir förläggningsplatsen för utbildningen ur denna synpunkt av underordnad betydelse.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att anhålla om en snabbutredning för en snar ytterligare utökning av utbildningsmöjligheter för medicine studerande, i första hand genom förläggning av den kliniska utbildningen även till landsortslasarett men med sikte på en fullständig, ny läkarhögskola.

Stockholm den 19 oktober 1954.

Nancy Eriksson.
